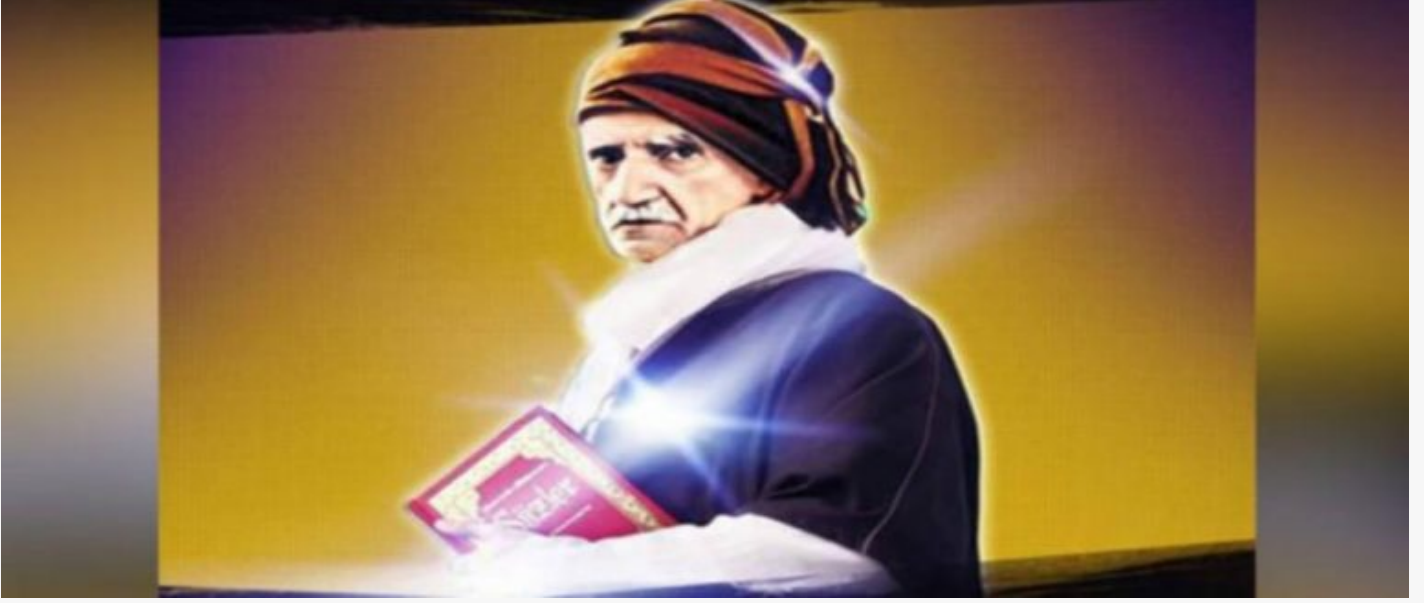

Said Nursi Hz.'nin Olağanüstü etkisi

Cumhuriyet gazetesinden Radikal'e geçen Oral Çalışlar, 'Said Nursî Hz.'nin olağanüstü etkisinin nereden kaynaklandığını incelemek gerektiğini' kaydederek şunları söyledi.

O.Ç. : Said Nursî'nin toplum hayatımızdaki olağanüstü etkisini, daha rahat konuşmamız gerekiyor. Bence Türkiye böyle bir noktaya gelmiştir. Said Nursî konusunda haklı veya haksız birçok önyargı var. Onun için de Said Nursî tartışmasını, ön ambargosuz yapmamız gerekiyor. İşte ben bunu yapmaya çalışıyorum...

H.H.K. : Bu konuda araştırmalarınız sonucunda nasıl bir Said Nursî çıktı karşınıza?

• O.Ç. : Henüz bir şey söyleyecek kadar duruma hâkim değilim. Said Nursî'nin, toplumun büyük bir kısmı üzerindeki, bu olağanüstü etkisinin nereden kaynaklandığını incelememiz lâzım. Bunu daha genişletirsek insanların dinle olan, dinin toplumla olan ilişkisini yeni gözle anlamamız lâzım.

Özellikle bizim gibi laiklerin toplumun din ile kurduğu ilişkinin derinliğini yeniden gözlemlememiz gerekiyor... (Röportaj: H. Hüseyin Kemal / Yeni Asya. 22 Eylül 2008 Pazartesi)

• Evet, gün geçmiyor ki Said Nursi ve onun hayatının en güzel meyvesi olan Risale-i Nur Külliyyatı hakkında, yeni kazanımlar ve katkılar olmasın.

Özellikle; akıselim bilim çevreleri ve araştırmacılar, çoğunlukla da yabancılar, altın madeni bulmuş gibi sarılıyorlar bu konuya...

Neticede ise 'keşfedilmesinde bir hayli geç kalmış olduklarını' itiraf ediyorlar.

Eski kanaatlerinden soyutlanıyorlar, yabancılar ise ihtidâ ediyorlar. (Yani İslâm'ı seçiyorlar.)

Birkaç hafta önce, 'ABD'den İlginç bir mektup var' başlıklı makalemde arz ettiğim olaylar bunlardan bazılarıydı. (Bu yazının sonundaki arşivinden bakınız.)

Bu hazinenin farkında olanlar biliyorlar ki, Risale-i Nur Külliyyatına olan rağbet, ülke sınırlarını çok çok aştı. Ülkemizdeki belli bir zihniyetin rağmına (!) olarak, devlet desteği ile üniversitelerde, resmen ders kitabı ve mastır konusu olan bu eserlere ilgi, bir çığ gibi büyüyor. Bendeniz de bir araştırmacı arkadaşınız olarak, bu ciddi konuya yabancı kalamazdım. Edindiğim bilgileri ve tecrübeleri, sizlerle paylaşmayı bir görev addediyorum.

• Yukarıda; "...ülkemizdeki belli bir zihniyetin rağmına olarak" diye bir ifade kullandım. Bu bir sürçülisan değildir, özellikli ve bilinçli bir ifadedir.

Masum olan genç kuşak ve yeni yetişen nesil için, bu ifadeyi bir nebze açmak lazım.

Yaşları 60'ın üzerinde olanlar ve araştırmacı kişiliğe sahip olanlar bilirler ki; 1950 yılına kadar dine ve dindarlara karşı çok ceberut bir dönem yaşandı. Ülkemiz tek partili "sözde demokrasi" (!) dönemi yaşadı. Zabita gözetiminde (yani kulübede değil) açık oy kullanıldı. Oy sayımı da tek partinin korumaları gözetiminde, 'halktan gizli' yapıldı. Seçim neticeleri ise, Komünist Rusya seçimlerinde olduğu gibi tâ önceden biliniyordu. Böylece kurulan hükümetlerin icraatları da

muhalefetsiz olduğundan, belli bir zihniyet adeta cirit atıyordu.

- Ezanlar susturuldu, din eğitimi veren tüm kurumlar kapatıldı, camilerin bir kısmı depo, bir kısmı ahır ve bir kısmı ise maalesef içkili gazino haline dönüştürüldü.

Bazı gençlerimize, bunlar abartı gibi gelebilir, fakat bu gerçekleri hiç kimse inkâr edemez. Dansöz oynatan içkili gazinoya dönüştürülen camilerimizden birisi, şu anda Sirkeci garının bitişiğindeki kubbeli camidir. Bu cami(!) “ANADOLU SAZ SALONU” adıyla meşhur bir gazino iken ben de bizzat, gençlik hevesleriyle ve bilemeden bu gazinoda (pardon bu camide) dansöz izledim... (Yüce Rabbim affetsin.)

Rahmetli Turgut Özal’ın talimatıyla o cami de kurtarılarak, esas kimliğine kavuşturuldu.

1950-1960 Arası bir nefes alma döneminden sonra, ihtilallar, darbeler ve muhtıralar nedeniyle, 1950 öncesi kadar olmasa da, sık sık ceberut dönemler yaşanmıştır...

Bu acı hatıralardan ve bu iç burkan girizgâhtan sonra esas konumuza gelelim:

İşte; 1987’den, yani Özal döneminden önce, diğer önemli dini eserler gibi, (.. ve 1950 öncesindeki EZAN gibi) Risale-i Nur eserleri de resmen ‘YASAK’ idi.

Yani, bu Kur’ân tefsirlerini yazan, teksir eden, çoğaltan, taşıyan, okuyan ve hatta evinde bulunduran dahi yakalanıyor, tutuklanıyor ve hapis ediliyordu. Masum halk bu cankurtaran simitlerinden, bu hayatî reçetelerden ve çöllerde bulunan su misali ‘âb-ı hayat’ bu eserlerden ürkütülüyor, korkutuluyor ve soğutuluyordu. O günkü medya da ayakta durabilmek için, (af edersiniz) yalaka yayınlar yaparak, bu acımasız baskılara çanak tutuyordu...

- “..Olamaz böyle şey” demeyin sakın.

- Birazcık araştırırsanız, bu acı gerçekleri mutlaka göreceksiniz...

Rahmetli Özal döneminden sonra, bu eserler de tamamen serbest hale geldi. (Rahmetüllahi aleyh.)

Fakat bu milletin üzerine tamamen sinmiş olan bu baskı izleri, kolay kolay unutulamadığı için, son yıllara kadar halk bir müddet daha tedirgin ve temkinli davrandı. Bugün bile, hâlâ bu güzide eserlerin masumiyeti hakkında tereddütlü olanlar var. “Nemelazım, ben yine mesafeli olayım” ..diye düşünerek, bu hazinelerden mahrum yaşayanlar var...

- Konu başlığımız olan Sn. Oral Çalışlar gibi düşünüp: “Bu kadar engellemelere rağmen çiğ gibi büyüyen, yerli ve yabancı tüm araştırmacıları ve bilim adamlarını mest eden, bu olağanüstü etkinin, hiç olmazsa sebebinin” araştıranlar var...

- 32 Yabancı ülkede kendi lisanlarıyla bastırıp dağıtanlar, Üniversite ders kitabı olarak okutanlar, mastır konusu yapanlar, hatta adına KÜRSÜ açanlar var...

Tarih şahittir ki; Güneş gibi aşikâr hakikatler, hiçbir zaman üflemeyle söndürülemedi. Balçıklarla sıvanamadı. “Allah c.c. NUR’UNU tamamlayacaktır, müşrikler istemese de” ayeti çatır çatır tecelli ediyor... Bu nur bütün dünyaya, gümbür gümbür yayılıyor...

Bizim içimizdeki ceberut dönemin kalıntıları ve uzantıları örtbas etmeye çalışsalar da; Sn. Oral Çalışlar gibi binlerce araştırmacı, binlerce akliselim ve binlerce bilim adamı, bu güzide hazinenin farkına vardılar...

- Bu bahtiyar insanlar topluluğu çiğ gibi büyümeye devam ederken, hala seyirci kalınmasına gönlüm razı olmadığı için, bu günkü konumu bu ekole ayırdım...

- Ne mutlu bu güzide kervana katılanlara, ne mutlu tövbe edip, geçmiş günahlarını sevaba çevirenlere, ne mutlu “kim ne derse desin, ben de gün gibi aşikâr olan bu gerçeklerden yanayım” diyenlere...

NETİCE: İnsanın iki tane gerçek bayramı ve gerçek mutluluğu vardır.

Birincisi: Dünya’ya geldiği gün.

İkincisi ise: Dünyaya NİÇİN GÖNDERİLDİĞİNİ anladığı ve ÖĞRENDİĞİ GÜNDÜR...

- İşte Risale-i Nur Külliyyatı, kendisine ciddi müracaat eden HERKESE, bu ikinci bayramı yaşatıyor. Bu nedenle de, ulaştığı tüm gönüllere taht kuruyor...

- ‘Said Nursi Hz.’ ise bu güzide eserlerin müellifidir (Rahmetüllahi aleyh.)ve ‘olağanüstü etkisi’ de, inayet-i ilâhîden mucizevî bir ikramdır... Vesselam...

A. Raif ÖZTÜRK